

CXVIII. VI. C. 10

136 Codex membraneus lat. Sec.
VIII. Folior. 78. f. formae oblongae, probe scriptus, sed marginibus a tempore adrosis, atramentoque hinc inde evanido continet *Incerti Commentaria in Epistolam Pauli ad Romanos*, quae absque titulo continuo sic incipiunt: *Principia rerum requirenda sunt ut notitia earum possit haberi &c.* Atque ita usque ad finem fine ulla divisione in Capita aut Sectiones decurrunt, adspersis va-

riis aut in margine aut inter lineas emendationibus five supplementis, quorum singulare glossema Theotiscum *uuder uuindende* verbis Pauli *reciprocam mercedem recipientes* c. I. v. 27. nobis fol. 9. p. 2. impositum. Ultima verba sunt: *quia si beneficiorum eius memores sumus semper nos tuebitur. sicut dicit ecce ego inquit uobiscum sum usque ad consummationem seculi. Amen.* Fol. ult. p. 2. haec sequuntur: *Incipiunt uersiculos.*

*Codicis huius ouans uolui confringere penna.
Spinas quas animo scriptor congeffit inerti.
Quique legis precibus pro me pulsare tonantem.
Digneris ualeas si christi uiuere regno.*

Item alii.

*Qui sternit per bella truces fortissimus heros.
Rex carolus nulli cordis flugore (fulgore) secundus.
Non passus sentes mendarum serpere libris.
En bene correxit studio sublimis in omni.*

Uuinidbarius peccator scripsit istum librum Amen. Explicit Liber, quem dictauit origenis In illis diebus christianus fuit. Sed postea deprauatum est mens eius post uana. sed uos qui legitis non dubitetis, legere quia proficit uobis si retinetis. Et orate pro scriptore si habeatis deum adiutorem In die iudicii. sic fiat fiat fiat. amen amen. amen. Falli se passus est a *Winidbario Lambecius*, qui de praesenti Codice agit L. VIII. p. 645. Explanationemque *Origeni* tribuit, hic enim, cum anno 253. decesserit,

autor Operis esse nequit, in quo *Photini* haeresis memoratur annis demum 347 — 49. damnata, ipso *Photino* an. 376. juxta *Hieronymi* computum ad plures digressio. Atqui hoc in praesenti fit Commentario ad ipsum *Pauli C.* I. v. I. nobis fol. I. p. 2. *Ambrosii* potius nomine illum diu multumque gavisum fuisse testes sunt Editores *Ambrosii Mauriani* in *Admonitione* illi praemissa ad *calcem* T. II. inter *Traclatus suppositios* p. 21. quibus utinam et nostrum Exemplar inspicere contigisset,

gisset, cum nullum ei antiquitate par, nullum Origeni tributum viderint. Quod vero neque Ambrosii esse possit, erudite ostendunt, inclinantque in eorum sententiam, qui Hilarium quendam Diaconum, aut Papiensem Episcopum Damaso Papae coevum autorem faciunt. Emendator Codicis, si quidem, ut Versiculi innuere videntur, ipse Carolus M. fuerit, grande sane pretium illi accedit. Scriptura certe, et ipsa sepiam a textu diversa est, constatque saltem ex Thegani vita Ludovici Pii c. 7. Carolum laborem hunc quatuor Evangeliorum Codici impendisse. Librarius noster Winidbarius forsan is est, cujus obitus in Calendario Augiensi Sec. IX. quod habes infra Cod. DCCCXXXI. ad diem II. Kal. Apr. notatur.

CXIX. IX. H. 27.

797 Codex chartaceus lat. Sec. XVI. Folior. 13. 8. eleganter scriptus et coloribus varius hunc Titulum praefert: *Libellus continens descriptionem et explicationem dicti Diui Pauli ad Rom. VIII. Si Deus pro nobis, quis contra nos. Quod dictum Imperator Maximilianus pro Axiomate seu Symbolo accipit: Conscriptum per Matthaeum Philoatem Dacizicenum. M. D. LXXV.* Succedit Epistola ad eundem Augustum, cui praefens Exemplar oblatum est, hoc initio: *Obtuli Vestrae Sacrae Imp. Maiestati libellum Historicum per me Heroico carmine*

conscriptum, qui continebat res praecipuas Romanorum Imperatorum in praeliis fortiter gestas. Cui addita est declamatio de uera nobilitate, quam ego in uniuersitate nostra Pragensi ante quatuor annos recitavi, cum primis in artibus honoribus insigniri, laurea quoque coronari debebam. Obtuli praeterea in patenti folio vestrae Sacrae Imp. Maiestati Aquilam Romani Imperij semper Augusti bicipitem et in pectore gentilitia Insignia Austriacae domus gestantem. Adhaec fragmenta studiorum meorum ante multos annos euentilata in lucemque edita et publicata legenda dedi &c. In reliquis laudum suarum haud parcus Autor finit: *Pragae in aedibus Supremi Camerarij Regni Boemiae die Augustini. Anno 1575.* Erat is Georgius Pruskovius five de Proskau. Ex his conficitur lapsum fuisse *Lupacium Ephem. 22. Septembr.* dum *Matthaeum* a patrio *Moraviae* Oppido *Daczicz* Provinciae *Iglav.* *Daczicenum* dictum jam a. 1565. vivis exemit; lapsum item videri *Balbinum Bob. Doct. P. II. p. 248.* dum eum asserit Caesari *Rudolpho* fuisse gratissimum, ab eoque *Poetam laureatum* creatum; *Maximilianum* enim substituendum putem, cum *Rudolphus* anno demum 1576. imperium adierit, Nosterque ante quatuor annos se coronatum laurea dicat. Opusculis ejus, quae enumerat *Balbinus*, et *Praefatio* mox citata, adde *Carmen de Resurrectione Christi*, quod excitat *Cl. Jos. Dobrovius* in *Corrigendis in Bob. Docta*